

птицитѣ трѣбва безъ умора да скитатъ, докато намѣрятъ да се нахранятъ. А да се скриятъ отъ опасности сега не е лесно: враговетѣ не дрѣмятъ, защото и тѣ сж гладни. Ето защо, птицитѣ, които презъ пролѣтѣта и лѣтото живѣеха по една или две, а често дори се и караха помежду си, сега се срѣщатъ като другари: всички чувствуватъ необходимостта да живѣятъ заедно, заедно да си търсятъ храна и затова почватъ да се събиратъ на орляци.

Събератъ се две птички и като че ли се наговарятъ да се сдружатъ; поцъркатъ, поцъркатъ и хвъркнатъ заедно; и вижъ къмъ тѣхъ се прибавила трета, четвърта, скоро ставатъ десетици, десетицитѣ ставатъ стотици, — и се чудишъ просто откъде се взематъ толкова голѣми орляци. Стройно се движатъ тѣзи орляци по гори и поля, по ливади и хълмове. Подплашишъ ли орляка — вдигнатъ се и полетятъ всички нагоре; накждето литне една, нататѣкъ отиватъ всички.

Всѣка порода птици лети различно; кой не е виждалъ, какъ летятъ жерави на тригълникъ, какъ летятъ патици на жгълъ въ небеснитѣ висини? Напредъ лети стариятъ опитенъ водачъ. . . Едни летятъ въ дълги върволици, а други образуватъ безредни орляци. Кжде и защо летятъ? Преселватъ се въ други страни.

Само малко наши птици оставатъ цѣла година на едно мѣсто и не отлитатъ презъ зимата въ топлинѣ страни. Такива сж онѣзи птици, които се хранятъ съ зърна (врабци, овесарки, синигери, скатии, глухари, яребици), сжщо и много хищни птици, като врани, свраки. Тѣхъ наричаме *постоянни птици*. Тукъ можемъ да причислимъ и така нареченитѣ